

Верховний
Суд

Правові позиції Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду у цивільних справах

Наталія Сакара

суддя Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду
кандидат юридичних наук, доцент

Право на пред'явлення позову про зняття арешту з майна

Під час виконання судових рішень сторони виконавчого провадження мають право оскаржити рішення, дії або бездіяльність органів державної виконавчої служби, їх посадових осіб, виконавців чи приватних виконавців у порядку судового контролю, оскільки виконання судового рішення є завершальною стадією судового розгляду.

Відповідно до частини першої статті 59 Закону України «Про виконавче провадження» особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

При цьому, в порядку цивільного судочинства захист майнових прав здійснюється у позовному провадженні, а також у спосіб оскарження рішення, дії або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби.

У разі, якщо опис та арешт майна проводився державним виконавцем, скарга сторони виконавчого провадження розглядається в порядку, передбаченому розділом VII ЦПК України. Інші особи, які є власниками (володільцями) майна і які вважають, що майно, на яке накладено арешт, належить їм, а не боржникові, можуть звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту, що передбачено Законом України «Про виконавче провадження».

Боржник, як сторона виконавчого провадження, у разі незгоди з арештом, який накладений державним або приватним виконавцем під час примусового виконання судового рішення, не може пред'являти позов про зняття арешту з майна та бути позивачем за таким позовом, оскільки має право на оскарження дій державного виконавця в порядку, передбаченому розділом VII ЦПК України. Якщо суд помилково прийняв позов до розгляду, під час судового розгляду він має закрити провадження у справі з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 255 ЦПК України.

Постанова ОП КЦС ВС від 24 травня 2021 року у справі № 712/12136/18 (провадження № 61-4726сво19)

Право на пред'явлення позову про визнання наймача таким, що втратив право користування житловим приміщенням

Із урахуванням положень статті 55 Конституції України, статей 15, 16 ЦК України, статей 64, 65, 71, 72 ЖК Української РСР, враховуючи те, що особа, яка на законних підставах вселилася в жиле приміщення як член сім'ї наймача та зареєстрована у ньому, набула рівного права із наймачем на користування жилим приміщенням, несе тягар його утримання, така особа має право на звернення до суду захистом своїх прав, зокрема і з позовом про визнання іншої особи (зокрема й наймача) такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Постанова ОП КЦС ВС від 20 вересня 2021 року у справі № 200/17337/17 (провадження № 61-865сво21)

Пред'явлення позову до осіб, які не наділені цивільною процесуальною дієздатністю, в результаті чого не можуть бути стороною у спорі

Філії та представництва, які не є юридичними особами, не наділені цивільною процесуальною дієздатністю та не можуть виступати стороною у цивільному процесі. Тому справи, в яких відповідачем виступає філія чи представництво, не підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства, у зв'язку з відсутністю сторони у цивільному процесі, до якої пред'явлено позов, а отже неможливістю вирішення цивільного спору.

Довіреність керівника відокремленого підрозділу має комплексний характер. У частині першій статті 237 ЦК України прямо передбачено, що представник має право або зобов'язаний вчиняти тільки правочини (хоча, наприклад, допускаються винятки відносно, отримання заробітної плати, представництва акціонерів). Всі інші дії не охоплюються цивільним законодавством і регулюються іншими нормами, або взагалі позбавлені такого. До них відносяться й дії щодо процесуального представництва. Від імені юридичних осіб має право виступати керівник відокремленого підрозділу, а не сам підрозділ, адже поміж керівником і юридичною особою існують відносини представництва і його повноваження підтверджуються довіреністю юридичної особи. Процесуальні повноваження керівника відокремленого підрозділу мають бути вказані у довіреності юридичної особи. З урахуванням цивільно-правового положення філій та представництв недопустимою є участь відокремлених підрозділів у певних процесуальних відносинах, оскільки це суперечить цивільно-правовій природі відокремленого підрозділу, як складової частини юридичної особи, що його створила.

Постанова ОП КЦС ВС від 14 червня 2021 року у справі № 760/32455/19 (провадження № 61-16459сво20)

Можливість звернення до суду в електронній формі

Учасник справи вправі обрати зручний для нього спосіб звернення до суду як у паперовій формі із скріпленням власноручним підписом, так і шляхом надсилання заяви (позовної заяви, скарги) в електронному вигляді через систему «Електронний суд» із використанням власного електронного цифрового підпису без необхідності подання паперового примірника.

Постанова КЦС ВС від 16 червня 2021 року у справі № 629/794/19 (провадження № 61-4890св20).

Альтернативою звернення учасників справи до суду із скаргами та іншими визначеними законом процесуальними документами, оформленими в паперовій формі та підписаними безпосередньо учасником справи або його представником, є звернення з процесуальними документами в електронній формі з обов'язковим їх скріпленням власним електронним підписом учасника справи та подання такого документу шляхом направлення на офіційну адресу відповідного суду.

Постанова КЦС ВС від 30 березня 2021 року у справі № 530/544/16-ц (провадження № 61-17630св20).

Якщо подана на офіційну електронну адресу суду заява (позовна заява, скарга) не містить електронного цифрового підпису, а, як приклад, на ній наявний відсканований підпис особи, що її подає, то вона вважається такою, що не відповідає вимогам ЦПК України, та у разі не усунення цього недоліку підлягає поверненню.

Постанова КЦС ВС від 26 травня 2021 року у справі № 565/195/19 (№ 61-2692св20).

Не є тотожними за часовими вимірами поняття «підписання електронним цифровим підписом» та «перевірка електронного цифрового підпису». При вирішенні питання щодо дотримання строків звернення суди мають враховувати саме час підписання документів електронним цифровим підписом.

Постанова КЦС ВС від 09 червня 2021 року у справі № 755/10972/19 (61-6483св21).

Тотожні вимоги пред'являються й до відзиву, поданого в електронній формі, який має бути підписаний за допомогою електронного цифрового підпису, а також інших заяв, клопотань, заперечень.

Постанова КЦС ВС від 22 квітня 2020 року у справі № 360/1789/17 (61-1997св19).

Оформлення додатків до позовних заяв, заяв, скарг, що подаються в електронній формі

Електронне доручення, яке можливо надати за допомогою підсистеми «Електронний суд», видається за наявності у відповідній особи довірителя та його представника особистих електронних кабінетів у підсистемі «Електронний суд», що передбачає наявність у таких осіб електронного цифрового підпису. Електронне доручення видається лише за умови його підписання електронним ключем довірителем за допомогою алгоритмів, визначених у підсистемі «Електронний суд». Надалі таке електронне доручення автоматично додається до позовної заяви, яка подана представником від імені довірителя через підсистему «Електронний суд», при цьому у користувачів відсутня можливість будь-яким чином впливати на зміст та вигляд такого електронного доручення, тобто воно формується підсистемою «Електронний суд» самостійно, відповідно до обраного обсягу повноважень представника. У зв'язку з наведеним суди у випадку отримання пакету документів, сформованих підсистемою «Електронний суд», не мають права вимагати від особи додаткового надання паперового примірника такої довіреності або іншого документа, що посвідчує повноваження представника, за наявності належним чином оформленого електронного доручення.

[Постанова КЦС ВС від 08 вересня 2021 у справі № 486/259/21 \(№ 6109466св21\).](#)

Відсутні підстави вимагати додавання до електронних примірників документів їх копій.

[Постанова КЦС ВС від 21 квітня 2021 року у справі № 204/8756/20 \(61-2791св21\).](#)

У разі якщо заява, позовна заява, скарга подається до суду в паперовій формі, то направлення її копії іншим учасникам справи в електронній формі не відповідає вимогам ЦПК України.

[Постанова КЦС ВС від 06 жовтня 2021 року у справі № 761/14537/15-ц \(61-10499св21\).](#)

Процесуальне правонаступництво у разі зміни власника майна, обтяженого іпотекою, на підставі договору про його відчуження

Відповідно до статті 23 Закону України «Про іпотеку» визначено, що в разі переходу права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до іншої особи, іпотека є дійсною для набувача відповідного нерухомого майна, навіть у тому випадку, якщо до його відома не доведена інформація про обтяження майна іпотекою. Особа, до якої перейшло право власності на предмет іпотеки, набуває статус іпотекодавця і має всі його права і несе всі його обов'язки за іпотечним договором у тому обсязі та на тих умовах, що існували до набуття ним права власності на предмет іпотеки.

За змістом цієї норми на особу, до якої перейшло право власності на майно, обтяжене іпотекою, навіть у випадках, коли до її відома не було доведено інформації про обтяження майна іпотекою, переходять всі права та обов'язки іпотекодавця.

Отже, в разі вибуття заставного майна з власності іпотекодавця, законодавством встановлено механізм захисту прав іпотекодержателя шляхом перенесення всіх прав та обов'язків іпотекодавця на особу, до якої перейшло право власності на майно.

Відтак, іпотека залишається дійсною незалежно від зміни власника майна.

Таким чином, відповідно до статті 23 Закону України «Про іпотеку» до нового власника іпотечного майна перейшли всі права та обов'язки іпотекодавця за іпотечним договором, у тому обсязі й на тих умовах, на яких вони належали іпотекодавцю на момент укладення цього договору, у тому числі права й обов'язки боржника у виконавчому провадженні з примусового виконання рішення суду про звернення стягнення на предмет іпотеки, що є підставою для заміни боржника у виконавчому провадженні.

Постанова ОП КЦС ВС від 01 березня 2021 року у справі № 201/16014/13-ц (провадження № 61-9098сво20)

Можливість оскарження ухвали про забезпечення судовий витрат

У частині першій статті 353 ЦПК України наведено перелік ухвал суду першої інстанції, які можна оскаржити в апеляційному порядку окремо від рішення суду. У цьому переліку така ухвала як про забезпечення судових витрат відсутня. При цьому суд апеляційної інстанції помилково вказував на можливість оскарження цієї ухвали відповідно до пункту 13 частини першої статті 353 ЦПК України, оскільки в указаній нормі передбачена можливість оскарження ухвали суду першої інстанції про визначення розміру судових витрат, а не про їх забезпечення.

Частиною другою статті 353 ЦПК України передбачено, що заперечення на ухвали, що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду.

Отже, ухвала суду першої інстанції про забезпечення судових витрат не могла бути оскаржена в апеляційному порядку до ухвалення рішення суду щодо суті спору й окремо від цього рішення. Оскарження такої ухвали в апеляційному порядку можливе разом з рішенням суду щодо суті спору.

Разом з тим, у справі, що переглядається, після постановлення ухвали про забезпечення судових витрат, судом першої інстанції позовну заяву було залишено без розгляду, що свідчить про завершеність судових процедур щодо розгляду цього позову й відповідно неможливість за таких умов постановити рішення по суті спору.

Постанова КЦС ВС від 03 березня 2021 року у справі № 509/2803/19 (провадження № 61-18656св20)

Розгляд заяви про забезпечення позову та вирішення питання про відкриття провадження у справі

Законодавець передбачив відповідний процесуальний порядок розгляду заяви про забезпечення позову та вирішення питання про відкриття провадження у справі. Для розгляду заяви про забезпечення позову та вирішення питання про відкриття провадження у справі встановлені різні процесуальні строки: два та п'ять днів відповідно. Першочерговим при надходженні на розгляд суду заяви про забезпечення позову є надання оцінки щодо порядку звернення з нею до суду, за умови дотримання якого здійснюється її розгляд по суті.

У випадку одночасного подання позовної заяви та заяви про забезпечення позову, розгляд заяви про забезпечення позову не залежить від вирішення питання про відкриття провадження у справі. Законодавець не покладає обов'язку на суд відкрити провадження у справі, а тільки потім вирішувати питання про забезпечення позову. У разі повернення позовної заяви, відмови у відкритті провадження у справі передбачений процесуальний механізм скасування заходів забезпечення позову.

Постанова ОП КЦС ВС від 14 червня 2021 року у справі № 308/8567/20 (провадження № 61-3480сво21)

Забезпечення скарги на дії, рішення виконавця шляхом зупинення реалізації майна

Суд не наділений повноваженнями вирішувати питання щодо вжиття заходів таких як забезпечення скарги на дії, рішення виконавця шляхом зупинення реалізації майна, оскільки згідно з положеннями норм матеріального і процесуального права вирішення питання про зупинення вчинення виконавчих дій відноситься виключно до компетенції виконавця.

Суди у порушення зазначених положень закону не врахували, що заявлені боржником заходи не можуть бути застосовані під час оскарження дій приватного виконавця, оскільки такі заходи застосовуються судами під час розгляду справ щодо оскарження виконавчих написів та про визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню.

Суд не мав правових підстав для задоволення заяви ОСОБА_1 про забезпечення скарги, використовуючи інститут цивільного процесуального права - забезпечення позову.

Ураховуючи, що суди, забезпечуючи скаргу на дії та рішення приватного виконавця, застосували норми ЦПК України щодо забезпечення позову, то згідно з пунктом 2 частини першої статті 389 ЦПК України ухвали щодо забезпечення позову (пункт 3 частини першої статті 353 ЦПК України) підлягають касаційному оскарженню.

У касаційному порядку підлягає оскарженню ухвала суду першої інстанції, після її перегляду в апеляційному порядку, та судові рішення апеляційного суду, якими вирішено питання щодо забезпечення скарги на дії державного/приватного виконавців, якщо таке клопотання розглянуто судами по суті як забезпечення позову.

Постанова ОП КЦС ВС від 01 березня 2021 року у справі № 752/26606/18 (провадження № 61-21640сво19)

Відмова у вжитті заходів зустрічного забезпечення

У пункті 5 частини першої статті 353 ЦПК України визначено, що окремо від рішення суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції щодо зустрічного забезпечення або зміни чи скасування зустрічного забезпечення.

Разом з тим, відповідно до правового висновку, висловленого Верховним Судом у постановках від 31 жовтня 2019 року у справі № 521/18597/18, від 20 грудня 2019 року у справі № 306/513/16-ц і від 19 листопада 2020 року у справі № 520/14591/18, ухвала суду першої інстанції про відмову у задоволенні клопотання про зустрічне забезпечення не може бути оскаржена в апеляційному порядку до ухвалення рішення суду по суті спору й окремо від цього рішення, тобто оскарження такої ухвали в апеляційному порядку можливе разом з рішенням суду по суті спору. Згідно з пунктом 4 частини п'ятої статті 357 ЦПК України апеляційна скарга не приймається до розгляду і повертається судом апеляційної інстанції, якщо скаргу подано на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду.

Таким чином, колегія суддів погоджується з доводами заявника, що постанова апеляційної інстанції, прийнята за наслідками перегляду ухвали суду першої інстанції, яка не підлягає апеляційному оскарженню окремо від рішення суду, є незаконною, оскільки суд апеляційної інстанції не мав повноважень на відкриття провадження у справі, а мав повернути апеляційну скаргу.

Постанова КЦС ВС від 17 березня 2021 року у справі № 439/1347/19 (провадження № 61-17580св20)

Відсутність предмета спору як підстава для закриття провадження у справі

Колегія суддів вважала, що необхідно конкретизувати висновок Верховного суду щодо застосування пункту 2 частини першої статті 255 ЦПК Україна, а саме зазначити, що закриття провадження у справі можливе, якщо предмет спору був відсутній як на час пред'явлення позову, так і на час ухвалення судового рішення, з огляду на таке.

Предмет спору – це об'єкт спірного правовідношення, з приводу якого виник спір. Під предметом позову розуміється певна матеріально-правова вимога позивача до відповідача, стосовно якої позивач просить прийняти судове рішення.

Підстави позову – це обставини, якими позивач обґрунтовує свої вимоги щодо захисту права та охоронюваного законом інтересу. Тобто правові підстави позову – це зазначена в позовній заяві нормативно-правова кваліфікація обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги.

Відсутність предмету спору унеможлиблює вирішення справи по суті незалежно від обґрунтованості позову, а відповідно і здійснення ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів осіб.

Прикладами відсутності предмета спору можуть бути дії сторін чи настання обставин, якщо між сторонами у зв'язку з цим не залишилося неврегульованих питань або самими сторонами врегульовані спірні питання.

Суд закриває провадження у справі у зв'язку з відсутністю предмета спору, якщо предмет спору був відсутній як на час пред'явлення позову, так і на час ухвалення судом першої інстанції судового рішення за умови, якщо між сторонами у зв'язку з цим не залишилося неврегульованих питань.

Постанова ОП КЦС ВС від 20 вересня 2021 року у справі № 638/3792/20 (провадження № 61-3438сво21)

Повторна неявка позивача як підстава для залишення позовної заяви без розгляду

За змістом пункту 3 частини першої статті 257 ЦПК України суд постановляє ухвалу про залишення позову без розгляду, якщо належним чином повідомлений позивач повторно не з'явився в судове засідання або не повідомив про причини неявки, крім випадку, коли від нього надійшла заява про розгляд справи за його відсутності і його нез'явлення не перешкоджає розгляду справи.

Колегія суддів наголошує, що при застосуванні тієї чи іншої норми права, суд повинен виходити із комплексного та ґрунтовного аналізу норм права загалом.

Цивільним процесуальним законом чітко розмежоване підготовче провадження із проведенням підготовчого засідання, його особливості, строки проведення (Глава 3 Розділу III «Позовне провадження») та розгляд справи по суті із проведенням судового засідання (Глава 6 вказаного розділу).

Стаття 223 ЦПК України, яка зокрема передбачає, що у разі повторної неявки позивача в судове засідання без поважних причин або неповідомлення ним про причини неявки суд залишає позовну заяву без розгляду, крім випадку, якщо від нього надійшла заява про розгляд справи за його відсутності, і його неявка не перешкоджає вирішенню спору, **стосується розгляду справи по суті**, у зв'язку з чим регулятивний вплив цієї статті не поширюється на випадок повторної неявки позивача у підготовче засідання.

Залишення позовної заяви без розгляду з підстави, передбаченої пунктом 3 частини першої статті 257 ЦПК України, може мати місце лише в тому випадку, якщо позивач, який був належним чином повідомлений про час слухання справи, повторно не з'явився в судове засідання, а не підготовче судове засідання.

Постанова КЦС ВС від 01 вересня 2021 року у справі № 757/54510/17 (провадження № 61-2858св21)

Процесуальні особливості розгляду справи з використанням відеоконференції

Оскільки сторони не позбавлені можливості скористатися своїм правом на участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції, то їх посилання на неможливість явки до суду через запобігання поширенню корона вірусної хвороби (COVID-19) та необхідність відкладення розгляду справи є необґрунтованими.

[Постанова КЦС ВС від 19 травня 2021 року у справі № 607/5675/18 \(61-17639св20\).](#)

[Постанова КЦС ВС від 29 березня 2021 року у справі № 638/12564/17 \(61-13821св20\).](#)

Якщо особа не пізніше п'яти днів до судового засідання подасть заяву у вигляді окремого процесуального документа про участь у режимі відеоконференції поза межами приміщення суду, направивши її копію іншим учасникам справи, або включить таке клопотання до змісту іншої заяви, що подається до суду, то у разі її нерозгляду або безпідставної відмови у задоволенні розгляд справи судом буде відбуватися з порушенням вимог рівноправності сторін.

[Постанова КЦС ВС від 09 червня 2021 року у справі № 521/14321/19 \(61-11753св20\).](#)

Порушення строків подання заяви про розгляд справи в режимі відеоконференції, встановлених в частині 2 статті 212 ЦПК України, є підставою для відмови у її задоволенні.

[Постанова КЦС ВС від 27 травня 2021 року у справі № 752/17491/17 \(61-161св19\).](#)

[Постанова КЦС ВС від 20 березня 2020 року у справі № 184/1401/16-ц \(61-6167св18\).](#)

Копія ухвали про задоволення заяви сторони про участь в судовому засіданні в режимі відеоконференції в обов'язковому порядку має направлятися учасникам справи. Її невручення є підставою для відкладення розгляду справи, оскільки в матеріалах справи будуть відсутні відомості про вручення судової повістки їй, відповідно, учасник справи буде вважатися таким, що не повідомлений належним чином про час та місце розгляду справи.

[Постанова КЦС ВС від 14 квітня 2021 року у справі № 343/1397/19 \(61-13703св20\).](#)

[Постанова КЦС ВС від 11 березня 2021 року у справі № 803/12/20 \(61-10423ав20\).](#)

Особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки

Рішення є таким, що прийняте про права, інтереси та (або) обов'язки особи, яка не була залучена до участі у справі, лише тоді, якщо в мотивувальній частині рішення містяться висновки суду про інтереси та (або) обов'язки цієї особи, або у резолютивній частині рішення суд прямо вказав про права, інтереси та (або) обов'язки такої особи.

Будь-який інший правовий зв'язок між суб'єктом апеляційного оскарження і сторонами спору не може братися до уваги.

Постанова КЦС ВС від 13 січня 2021 року у справі № 466/5766/13-ц (провадження № 61-13912св20)

Розгляд судом апеляційної інстанції справ в порядку спрощеного позовного провадження

За положенням частини третьої статті 368 ЦПК України розгляд справ у суді апеляційної інстанції здійснюється в судовому засіданні з повідомленням учасників справи, крім випадків, передбачених статтею 369 ЦПК України.

Відповідно до частин першої, другої статті 369 ЦПК України апеляційні скарги на рішення суду у справах з ціною позову менше ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім тих, які не підлягають розгляду в порядку спрощеного позовного провадження, розглядаються судом апеляційної інстанції без повідомлення учасників справи. Апеляційні скарги на ухвали суду, зазначені в пунктах 1, 5, 6, 9, 10, 14, 19, 37-40 частини першої статті 353 цього Кодексу, розглядаються судом апеляційної інстанції без повідомлення учасників справи.

Зі змісту частини першої статті 176 ЦПК України вбачається, що ціна позову наявна виключно в позовах, де заявлені вимоги майнового характеру. У позовах немайнового характеру ціна позову не визначається.

Системний аналіз змісту зазначених норм діє підстави для висновку про те, що приписи частини першої статті 369 ЦПК України щодо письмового провадження за наявними у справі матеріалами без повідомлення сторін можуть бути застосовані судами апеляційної інстанції лише у випадку розгляду апеляційних скарг на рішення суду, якщо наявні виключно вимоги майнового характеру і розмір ціни позову менше ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім тих, які не підлягають розгляду в порядку спрощеного позовного провадження. Якщо ж у справі наявні вимоги немайнового характеру, то розгляд такої справи у суді апеляційної інстанції здійснюється в судовому засіданні з повідомленням учасників справи. Крім того, згідно частини другої статті 369 ЦПК України апеляційний суд може розглядати апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції, перелік яких є вичерпним й міститься в пунктах 1, 5, 6, 9, 10, 14, 19, 37-40 частини першої статті 353 ЦПК України, без повідомлення учасників справи.

Постанова КЦС ВС від 21 липня 2021 року у справі № 761/47244/19 (провадження № 61-5178св21)

Ненадіслання копії скарги на бездіяльність (дії) виконавця та посадових осіб державної виконавчої служби іншим учасникам справи (провадження)

Відповідно до положень статті 447 ЦПК України сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією чи бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права чи свободи.

Відповідно до частини четвертої статті 183 ЦПК України суд, встановивши, що письмову заяву (клопотання, заперечення) подано без додержання вимог частини першої або другої цієї статті, повертає її заявнику без розгляду.

Суди попередніх інстанцій не звернули уваги, що вимоги частини другої статті 183 параграфу 2 «Заяви з процесуальних питань» глави 1 Розділу III «Позовне провадження» ЦПК України не регулюють спірні процесуальні відносини, а положення частини четвертої статті 183 ЦПК України поширюються виключно на заяви (клопотання, заперечення) з процесуальних питань, подані до суду без дотримання вимог частин першої або другої цієї статті.

Натомість процесуальні відносини, пов'язані із поданням скарги на рішення, дії або бездіяльність виконавця регулюються розділом VII ЦПК України «Судовий контроль за виконанням судових рішень», який встановлює окремий процесуальний режим розгляду відповідних справ..

Постанова КЦС ВС від 06 жовтня 2021 року у справі № 761/14537/15-ц (провадження № 61-10499св21)

Верховний
Суд

Дякую за увагу!